

Afin que tous soient édifiés

Par Chad H Webb

Premier conseiller dans la présidence générale de l'École du Dimanche

Ὡστε ὅλοι να μπορούν να εξυψωθούν πνευματικώς

Από τον αδελφό Τσαντ Χ. Γουέμπ

Πρώτο Σύμβουλο στη Γενική Προεδρία του Κατηχητικού

Conférence générale d'octobre 2025

À mesure que nous nous concentrons sur Jésus-Christ, enseignons sa doctrine et apprenons diligemment, nous permettons au Saint-Esprit d'approfondir notre foi en Jésus-Christ afin de devenir plus semblables à lui.

On raconte qu'un jeune étudiant qui avait du mal à comprendre un cours à l'université, a embauché un tuteur pour l'aider. Vers la fin de l'année, le professeur a annoncé que, pour l'examen, les étudiants pouvaient amener une feuille de papier sur laquelle ils pouvaient mettre ce qu'ils voulaient. Certains ont noté, en écriture minuscule lisible uniquement à la loupe, ce qu'ils avaient entendu pendant les cours et lu dans les manuels. Notre jeune étudiant est arrivé à l'examen avec une feuille blanche et un homme. Quand le professeur l'a interrogé, le jeune homme a répondu : « Vous avez dit que je pouvais amener une feuille de papier sur laquelle je pouvais mettre ce que je voulais. » Il a alors posé la feuille sur le sol, près de son bureau, et a déclaré : « Je veux que mon tuteur se tienne sur la feuille. »

Le Saint-Esprit

En tant que membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours bénéficiant de la compagnie d'un membre de la Divinité, nous avons l'aide du tuteur parfait. Le Saint-Esprit connaît toutes choses, témoigne de la vérité et « [nous] rappellera tout ». Le président Nelson parlait souvent de l'importance d'écouter la voix du Seigneur. Il nous a expliqué comment

Καθώς εστιάζουμε στον Ιησού Χριστό, διδάσκουμε τη διδαχή Του και μαθαίνουμε επιμελώς, προσκαλούμε το Άγιο Πνεύμα να εμβαθύνει την πίστη μας στον Ιησού Χριστό και να μας βοηθήσει να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον.

Υπάρχει μία ιστορία για έναν νεαρό φοιτητή πανεπιστημίου που δυσκολευόταν με ένα απαιτητικό μάθημα, οπότε προσέλαβε έναν δάσκαλο για να τον βοηθήσει. Προς το τέλος του μαθήματος, ο καθηγητής ανακοίνωσε ότι οι φοιτητές θα μπορούσαν να φέρουν στην τελική εξέταση ένα κομμάτι χαρτί στο οποίο θα μπορούσαν να γράψουν οτιδήποτε ήθελαν. Μερικοί φοιτητές προετοιμάστηκαν φτιάχνοντας μικροσκοπικές σημειώσεις με πληροφορίες από διαλέξεις και εγχειρίδια, αναγνώσιμες μόνο με τη χρήση μεγεθυντικού φακού. Αλλά ο νεαρός άνδρας έφτασε στην τελική εξέταση με ένα λευκό φύλλο χαρτί και έναν άγνωστο. Όταν ο καθηγητής τον ρώτησε, ο νεαρός άνδρας απήντησε: «Είπατε ότι θα μπορούσα να φέρω ένα κομμάτι χαρτί με οτιδήποτε πάνω του». Στη συνέχεια τοποθέτησε το χαρτί στο πάτωμα δίπλα στο γραφείο του και είπε: «Θα ήθελα ο καθηγητής μου να σταθεί επάνω στο κομμάτι του χαρτιού μου».

Το Άγιο Πνεύμα

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ευλογημένοι με τη συντροφιά ενός μέλους της Θεϊκής Κεφαλής, μπορούμε να έχουμε τη βοήθεια του τέλει Διδασκάλου. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει τα πάντα, καταθέτει μαρτυρία για την αλήθεια και θα [μας] [τα] «[υπενθυμίσει] όλα». Ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον συχνά μιλούσε για τη

permettre au Saint-Esprit de nous guider et nous a souvent suppliés d'accroître notre capacité spirituelle de recevoir la révélation.

Je vous invite aujourd'hui à réfléchir au rôle du Saint-Esprit dans l'apprentissage et l'enseignement de l'Évangile, au foyer et à l'église. Le Saint-Esprit nous parvient par la prière de la foi et lorsque nous nous efforçons d'être dignes de ce don précieux. Le manuel de l'Église Enseigner à la manière du Sauveur est inspiré. Il souligne les principes supplémentaires établis par le Seigneur pour nous permettre de favoriser l'influence du Saint-Esprit.

Favoriser un apprentissage diligent

L'un de ces principes est de favoriser un apprentissage diligent. Auparavant, nous pensions que l'enseignement était l'occasion pour un parent ou un instructeur de ressentir l'Esprit en préparant la leçon, pour ensuite faire part de ce qu'il avait appris aux enfants ou aux membres de la classe, dont le rôle était d'écouter. Pourtant, l'enseignement est plus efficace pour nous, apprenants, si nous venons, nous aussi, préparés, et si l'instructeur met en place une expérience d'apprentissage qui favorise la révélation personnelle, dans notre cœur et notre esprit. De plus, quand nous avons l'occasion d'exprimer ce que nous apprenons lors de notre étude et par le Saint-Esprit, nous nous instruisons et nous édifions mutuellement. Lorsque nous mettons en pratique ces principes de l'Évangile, l'Esprit témoigne à nouveau de leur véracité.

Jésus-Christ est l'exemple parfait en tout. Il nous a tous invités à être des apprenants diligents et à prendre la responsabilité de notre témoignage. Il a invité ses disciples à se préparer à apprendre, à parler de ce qu'ils apprennent et à agir avec foi. Il a prié pour eux, a vu leur potentiel divin, les a écoutés, et leur a montré qu'il les aimait et qu'ils étaient importants pour lui.

En tant qu'instructeurs, cherchons davantage à remarquer les progrès des apprenants, à répondre à leurs besoins et à les aider à développer les habitudes spirituelles d'une vie de disciples tout au long de la vie. En tant qu'apprenants, lorsque

σπουδαιότητα να ακούμε τη φωνή του Κυρίου. Μας δίδαξε πώς να προσκαλούμε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και μας ικέτευσε επανειλημμένως να επαυξήσουμε την πνευματική μας ικανότητα να λαμβάνουμε αποκάλυψη.

Σήμερα σας καλώ να σκεφτείτε τον ρόλο του Αγίου Πνεύματος, ειδικά σε σχέση με τη εκμάθηση και τη διδασκαλία του Ευαγγελίου στο σπίτι και στην Εκκλησία. Το Άγιο Πνεύμα δίνεται με την προσευχή της πίστης και καθώς προσπαθούμε να ζούμε άξια αυτής της πολύτιμης δωρεάς. Το εμπνευσμένο εγχειρίδιο της Εκκλησίας Διδάσκοντας με τον τρόπο του Σωτήρος περιγράφει επιπλέον αρχές που έχει καθιερώσει ο Κύριος, οι οποίες βοηθούν στην πρόσκληση της επιρροής του Αγίου Πνεύματος.

Προτρέπετε επιμελή μάθηση

Μία από αυτές τις αρχές είναι να προτρέπετε την επιμελή μάθηση. Στο παρελθόν, ίσως να θεωρούσαμε τη διδασκαλία ως μία ευκαιρία για έναν γονέα ή δάσκαλο να προσκαλέσει το Πνεύμα στη δική του προετοιμασία και στη συνέχεια να αναφέρει τι έχει μάθει με τα παιδιά ή τα μέλη της τάξης, των οποίων ο ρόλος ήταν να ακούν. Όμως ακόμη πιο αποτελεσματικό είναι όταν εμείς, ως μαθητές, ερχόμαστε επίσης προετοιμασμένοι και όταν οι δάσκαλοι δημιουργούν μαθησιακές εμπειρίες που προάγουν την προσωπική αποκάλυψη απευθείας στην καρδιά και στον νου μας. Στη συνέχεια καθώς μας δίνονται ευκαιρίες να αναφέρουμε ό,τι μαθαίνουμε μέσω της μελέτης μας και από το Άγιο Πνεύμα, βοηθούμε ο ένας τον άλλον να διδαχθούμε και να εξυψωθούμε πνευματικώς. Καθώς εφαρμόζουμε αυτές τις αρχές του Ευαγγελίου, το Πνεύμα δίδει πάλι μαρτυρία για την αλήθεια τους.

Όπως σε όλα τα πράγματα, ο Ιησούς Χριστός είναι το τέλειο παράδειγμα. Έχει καλέσει τον καθέναν από εμάς να είμαστε επιμελείς μαθητές και να αναλαμβάνουμε την ευθύνη της μαρτυρίας μας. Παρότρυνε τους μαθητές Του να προετοιμασθούν να μάθουν, να αναφέρουν αυτά που μάθαιναν και να ενεργούν με πίστη. Προσευχήθηκε για αυτούς, είδε τις θείες δυνατότητες, τους άκουσε και τους βοήθησε να γνωρίζουν ότι τους αγαπούσαν και τους χρειάζονταν.

Ως δάσκαλοι, μπορούμε να εστιάσουμε περισσότερο στην πρόοδο των μαθητών, στην κάλυψη των αναγκών τους και να τους βοηθήσουμε να αναπτύξουν πνευματικές συνήθειες της διαβίου ιδιότητας του μαθητού. Ως μαθητές, όταν

nous exerçons notre libre arbitre dans le processus d'apprentissage, nous montrons au Saint-Esprit notre disposition à recevoir ses instructions.

Je suis reconnaissant pour une enseignante qui m'a encouragé à devenir un meilleur apprenant. Quand j'ai commencé l'université, je voyais à tort les études comme quelque chose à subir avant de pouvoir faire du sport. Un jour, après avoir lu ma dissertation, mon enseignante m'a dit qu'elle pensait que j'étais très doué pour réfléchir de manière analytique. Je ne savais même pas ce que cela signifiait. Elle a déclaré que si je m'appliquais davantage, je serais un bon étudiant. Cela ne m'était jamais venu à l'esprit, mais son intérêt pour moi, ses encouragements et ses invitations ont changé le cours de mes études, et ont été une grande bénédiction dans ma vie.

Enseigner la doctrine

Un autre principe permettant de favoriser la présence du Saint-Esprit est d'enseigner la véritable doctrine. Cela signifie que notre étude et notre enseignement de l'Évangile sont enracinés dans la parole de Dieu, et que nous ne faisons pas d'exagérations et nous ne spéculons pas sur ce que le Seigneur n'a pas révélé. Nous nous concentrons plutôt sur les principes essentiels et éternels qui donnent l'occasion à l'Esprit de témoigner de la vérité. Encore une fois, nous suivons l'exemple du Sauveur. Il a déclaré : « Ma doctrine n'est pas de moi, mais de celui qui m'a envoyé. »

La véritable doctrine se trouve dans les Écritures et les enseignements des prophètes modernes. L'exhortation du Seigneur d'étudier les Écritures personnellement et en famille, et d'aller à l'église chaque semaine pour étudier son Évangile, nous donne un cadre remarquable pour apprendre sa doctrine et entendre sa voix. Nous sondons les Écritures pour en comprendre les récits, les principes qu'ils enseignent et la manière de mettre en pratique ces vérités. Quelle bénédiction d'avoir les Écritures à portée de mains. Imaginez Adam et Ève, Abinadi ou même le Maître pédagogue, Jésus-Christ, venir chez nous, ou dans notre classe, pour nous instruire. Ils peuvent le faire quand nous nous faisons un festin de la parole de Dieu. Par nos efforts diligents, nous apprenons à comprendre et à aimer les Écritures. Et nous voyons qu'elles contiennent les réponses aux questions de l'âme.

asquons la liberté de conscience dans la di-
cussion de la doctrine, nous montrons au Saint-Esprit
notre disposition à recevoir ses instructions.

Je suis reconnaissant pour une enseignante qui m'a encouragé à devenir un meilleur apprenant. Quand j'ai commencé l'université, je voyais à tort les études comme quelque chose à subir avant de pouvoir faire du sport. Un jour, après avoir lu ma dissertation, mon enseignante m'a dit qu'elle pensait que j'étais très doué pour réfléchir de manière analytique. Je ne savais même pas ce que cela signifiait. Elle a déclaré que si je m'appliquais davantage, je serais un bon étudiant. Cela ne m'était jamais venu à l'esprit, mais son intérêt pour moi, ses encouragements et ses invitations ont changé le cours de mes études, et ont été une grande bénédiction dans ma vie.

Didactique de la doctrine

Une autre règle relative à la prière est la prière
du Saint-Esprit. Cela signifie que notre étude et
notre enseignement de l'Évangile sont enracinés
dans la parole de Dieu, et que nous ne faisons pas
d'exagérations et nous ne spéculons pas sur ce que
le Seigneur n'a pas révélé. Nous nous concentrons
plutôt sur les principes essentiels et éternels qui
donnent l'occasion à l'Esprit de témoigner de la
vérité. Encore une fois, nous suivons l'exemple du
Sauveur. Il a déclaré : « Ma doctrine n'est pas de
moi, mais de celui qui m'a envoyé. »

La véritable doctrine se trouve dans les
Écritures et les enseignements des prophètes
modernes. L'exhortation du Seigneur d'étudier
les Écritures personnellement et en famille, et
d'aller à l'église chaque semaine pour étudier son
Évangile, nous donne un cadre remarquable pour
apprendre sa doctrine et entendre sa voix. Nous
sondons les Écritures pour en comprendre les
récits, les principes qu'ils enseignent et la manière
de mettre en pratique ces vérités. Quelle
bénédiction d'avoir les Écritures à portée de
mains. Imaginez Adam et Ève, Abinadi ou même
le Maître pédagogue, Jésus-Christ, venir chez
nous, ou dans notre classe, pour nous instruire.
Ils peuvent le faire quand nous nous faisons un
festin de la parole de Dieu. Par nos efforts
diligents, nous apprenons à comprendre et à
aimer les Écritures. Et nous voyons qu'elles
contiennent les réponses aux questions de l'âme.

Quelque temps avant notre mariage, Kristi, ma femme, avait du mal à ressentir l'amour de notre Père céleste et à comprendre son plan pour elle. Elle a prié pour être guidée et elle s'est sentie poussée à participer à l'institut. Elle s'est alors inscrite à un cours sur le Nouveau Testament. La manière dont son instructeur enseignait à l'aide des Écritures et même sa façon de les tenir montraient son amour profond pour la parole de Dieu. À mesure qu'elle suivait le cours, le Saint-Esprit lui a murmuré qu'il y avait quelque chose dont elle avait besoin dans les Écritures. L'amour de son instructeur pour les Écritures et les murmures du Saint-Esprit ont suscité en elle le désir d'étudier sérieusement la parole de Dieu. Cette étude s'est transformée en un long parcours de conversion profonde et de service dévoué.

Se concentrer sur Jésus-Christ

Enfin, comme le suggère le manuel Enseigner à la manière du Sauveur, nous devons toujours orienter nos enseignements et notre apprentissage sur Jésus-Christ. Nous devons parler plus souvent de lui, avec plus de révérence, et chercher davantage d'occasions de témoigner et d'exprimer notre reconnaissance et notre amour pour lui. Quel que soit le cadre, lorsque nous nous souvenons de lui, nous avons « son Esprit avec [nous] ».

Nous pouvons mettre Jésus-Christ au centre de notre enseignement en soulignant qu'il est l'exemple parfait, la personnification et l'expression de tous les principes de l'Évangile. Même lorsqu'il n'est pas directement mentionné dans un récit scripturaire, nous pouvons toujours le citer comme exemple du principe enseigné. Il suffit de demander : « Vous souvenez-vous d'un moment où Jésus-Christ a illustré ce principe ? »

Nous pouvons également centrer notre attention sur lui en étudiant ses titres, ses rôles et ses attributs, et en cherchant non seulement à apprendre ce qu'il a fait, mais aussi à mieux comprendre qui il est. Par exemple, lorsque nous étudions le principe du repentir, il est important de comprendre comment le faire. Mais il est aussi

nécessaire de nous élever au-dessus de nos faiblesses.

Υπήρξε μία εποχή προτού παντρευτούμε, κατά την οποία η σύζυγός μου, Κρίστι, αγωνιζόταν να αισθανθεί την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα και να καταλάβει το σχέδιό Του για εκείνη. Καθώς προσευχόταν για καθοδήγηση, δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι θα έπρεπε να παρακολουθήσει το θρησκευτικό ινστιτούτο, οπότε εγγράφηκε σε ένα μάθημα της Καινής Διαθήκης. Ο τρόπος με τον οποίο ο δάσκαλός της του θρησκευτικού ινστιτούτου δίδασκε από τις γραφές, ακόμη και ο τρόπος που τις κρατούσε εκείνος, έδειξε πόσο πολύ αγαπούσε τον λόγο του Θεού. Καθώς παρευρισκόταν, το Άγιο Πνεύμα της ψιθύρισε ότι υπήρχε κάτι στις γραφές που χρειαζόταν. Η αγάπη του δασκάλου της για τις γραφές και οι προτροπές του Αγίου Πνεύματος της έδωσαν την επιθυμία να αρχίσει μία σοβαρή μελέτη του λόγου του Θεού – η οποία έγινε ένα διά βίου ταξίδι βαθιάς μεταστροφής και αφιερωμένης υπηρετήσης.

Επικεντρωθείτε στον Ιησού Χριστό

Τελικώς, όπως προτείνει το Διδάσκοντας με τον τρόπο του Σωτήρος, η διδασκαλία και η μάθησή μας θα πρέπει πάντα να εστιάζονται στον Ιησού Χριστό. Μπορούμε να μιλούμε πιο συχνά και με περισσότερη ευλάβεια για Εκείνον και να επιζητούμε περισσότερες ευκαιρίες να εκφράζουμε μαρτυρία, ευγνωμοσύνη και αγάπη για Εκείνον. Όποιο και αν είναι το περιβάλλον, καθώς Τον θυμόμαστε, μπορούμε να έχουμε «το Πνεύμα του μαζί [μας]».

Ένας τρόπος να θέσουμε τον Ιησού Χριστό στο κέντρο της διδασκαλίας μας είναι να τονίσουμε ότι Εκείνος είναι το τέλει παράδειγμα, η ενσάρκωση και η έκφραση όλων των αρχών του Ευαγγελίου. Ακόμη και όταν δεν γίνεται άμεση αναφορά σε Εκείνον σε μία αφήγηση των γραφών, μπορούμε ακόμη να δείχνουμε προς Εκείνον ως το παράδειγμα της αρχής που διδάσκεται. Θα μπορούσαμε απλώς να ρωτήσουμε: «Μπορείτε να σκεφθείτε μία εποχή κατά την οποία ο Ιησούς Χριστός απετέλεσε παράδειγμα αυτής της αρχής;»

Μπορούμε επίσης να εστιάσουμε σε Εκείνον, μαθαίνοντας τους τίτλους, τους ρόλους και τα στοιχεία χαρακτήρα Του, επιζητώντας όχι μόνο να μάθουμε αυτά που έχει κάνει, αλλά επίσης να κατανοήσουμε καλύτερα ποιος είναι. Για παράδειγμα, όταν μελετούμε την αρχή της μετάνοιας, είναι σημαντικό να κατανοήσου-

essentiel de nous souvenir de ce que Jésus-Christ a fait pour rendre le repentir possible, et de comprendre ce que le repentir nous apprend sur lui, sa nature et ses vertus. Qu'est-ce que la possibilité de nous repentir indique sur son amour, sa patience, sa miséricorde, sa vision de notre potentiel divin, sa disposition à expier nos péchés et la joie qu'il éprouve en pardonnant ? La compréhension de ses titres, tels que l'Agneau de Dieu, le Rédempteur et le Médecin, nous montre que le repentir est son invitation à nous purifier, à nous changer et à nous guérir. En nous concentrant sur ce qu'il a fait pour nous et sur ce que cela nous enseigne sur qui il est, nous développons la « foi qui produit le repentir ».

Il n'est pas toujours évident de voir les attributs du Sauveur dans les récits scripturaux. Par exemple, quand nous lisons le passage où Néphi construit un bateau, nous pourrions avoir tendance à nous concentrer uniquement sur Néphi. Pourtant, en dirigeant notre attention sur le Sauveur, nous voyons que ce récit n'a pas été préservé pour nous parler de la grandeur de Néphi, mais de celle de Dieu, car il nous donne la force de respecter ses commandements et nous délivre dans les moments difficiles.

Nous devons également nous concentrer sur le rôle essentiel de Jésus-Christ dans le plan parfait du bonheur conçu par notre Père céleste. Notre vie change lorsque nous voyons notre situation à la lumière du plan éternel de Dieu, au lieu de la voir à travers le prisme de notre perspective temporelle. L'Évangile n'est pas une liste d'exigences, c'est la bonne nouvelle que Jésus-Christ a vaincu le péché et la mort. En recevant sa grâce infinie par le respect de nos alliances avec Dieu, nous pouvons mener une vie joyeuse dès maintenant et nous préparer à vivre avec notre Père céleste pour l'éternité. En apprenant à voir notre Père céleste et le Sauveur dans les Écritures, nous apprenons à mieux les connaître, et remarquons leur amour et leur influence plus souvent et plus clairement.

Je me souviendrai toujours de l'Esprit que j'ai ressenti dans ma jeunesse pendant que notre

me pōs na metanoήσουμε. Όμως είναι επίσης ουσιώδες να θυμόμαστε τι έχει κάνει ο Ιησούς Χριστός για να καταστήσει δυνατή τη μετάνοια και να κατανοήσουμε τι μας διδάσκει η μετάνοια για Εκείνον, για την αληθινή Του φύση και τα αληθινά χαρακτηριστικά Του. Τι λέει η ευκαιρία μας να μετανοήσουμε για την αγάπη, την υπομονή και την ευσπλαχνία Του, την πίστη Του στη θεία δυνατότητά μας, την προθυμία Του να μας εξιλεώσει για τις αμαρτίες μας και τη χαρά που βρίσκει στη συγχώρηση; Και η κατανόηση των τίτλων Του –όπως Αμνός του Θεού, Λυτρωτής και Ιατρός– μας βοηθά να δούμε ότι η μετάνοια είναι η πρόσκλησή Του για να μας καθαρίσει, να μας αλλάξει και να μας θεραπεύσει. Η εστίαση σε αυτά που έχει κάνει Εκείνος για εμάς και αυτά που λέει για το ποιος είναι μπορεί να μας βοηθήσει να έχουμε «πίστη προς μετάνοια».

Μερικές φορές, ίσως να μην δούμε αμέσως τα στοιχεία χαρακτήρα του Σωτήρος να περιγράφονται σε μία αφήγηση από τις γραφές. Για παράδειγμα, όταν διαβάζουμε για τον Νεφί που κατασκεύασε ένα πλοίο, θα μπορούσαμε να εστιάσουμε μόνον στον Νεφί. Όμως η εστίαση στον Σωτήρα μπορεί να μας βοηθήσει να δούμε ότι αυτό το χρονικό δεν διατηρήθηκε για να μας διδάξει για τη μεγαλοσύνη του Νεφί, αλλά για να μας δείξει τη μεγαλοσύνη του Θεού – ότι μας δίνει δύναμη να τηρούμε τις εντολές Του και μας ελευθερώνει σε στιγμές ανάγκης.

Μπορούμε επίσης να επικεντρωθούμε στον κεντρικό ρόλο του Ιησού Χριστού στο τέλει σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα περί ευδαιμονίας. Μπορεί να αλλάξει την πορεία της ζωής μας να δούμε τις περιστάσεις μας μέσα από τον φακό του αιώνιου σχεδίου του Θεού, αντί να δούμε το σχέδιο μέσα από τον φακό των εγκόσμιων συνθηκών μας. Το Ευαγγέλιο δεν είναι ένας κατάλογος απαιτήσεων, είναι τα καλά νέα ότι ο Ιησούς Χριστός υπερνίκησε την αμαρτία και τον θάνατο. Είναι με την πρόσβαση στην εκπληκτική χάρη Του μέσω της τήρησης των διαθηκών μας με τον Θεό που μπορούμε να ζήσουμε με χαρά τώρα και να προετοιμαστούμε για τη ζωή με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς στην αιωνιότητα. Καθώς μαθαίνουμε να βλέπουμε τον Επουράνιο Πατέρα και τον Σωτήρα στις γραφές, θα Τους γνωρίσουμε καλύτερα και θα δούμε την αγάπη και την επιρροή Τους συχνότερα και πιο δυναμικά στη ζωή μας.

Θα ενθυμούμαι πάντοτε το Πνεύμα που ένιωθα ως νέος, όταν ο δάσκαλός μας δίδαξε

instructeur nous parlait des derniers jours de la vie du Sauveur. Il nous a montré l'importance des événements qui se sont déroulés dans la salle haute, à Gethsémané, au Golgotha et dans le sépulcre vide. Il a exprimé sa reconnaissance profonde pour le Sauveur et son désir ardent de le suivre. Son enseignement invitait l'Esprit à témoigner de Jésus-Christ. Et l'Esprit que j'ai ressenti dans cette classe a approfondi ma foi, et a fait grandir mon amour et ma reconnaissance pour le Sauveur. L'influence de cet instructeur m'a accompagnée toute ma vie. Comme il a été dit d'un autre instructeur, « nous aurions pu nous réchauffer les mains à la flamme de sa foi ».

Conclusion

Dans notre foyer et lors de nos réunions de l'Église, à mesure que nous nous concentrons sur Jésus-Christ, enseignons sa doctrine et apprenons diligemment, nous invitons le Saint-Esprit à approfondir notre foi en Jésus-Christ afin de devenir plus semblables à lui. C'est là le but de tout apprentissage et enseignement de l'Évangile.

Je suis reconnaissant pour mes instructeurs : mes bons parents, mes dirigeants et mes instructeurs locaux, et les hommes et les femmes qui ont été appelés à enseigner et à témoigner à ce pupitre. Tous m'aident à connaître Jésus-Christ et à le suivre. Je suis reconnaissant pour le Saint-Esprit, le tuteur parfait. Grâce au Saint-Esprit, je sais que notre Père céleste nous aime et a un plan parfait pour nous, que Jésus est le Christ, le Sauveur et le Rédempteur du monde, et que son Évangile et son Église ont été rétablis. Je témoigne avec reconnaissance de ces choses, au nom de Jésus-Christ. Amen.

για τις τελευταίες ημέρες της ζωής του Σωτήρος. Μας βοήθησε να δούμε τη σημασία των γεγονότων στο άνω δώμα, στη Γεθσημανή, στον Γολγοθά και στον άδειο τάφο. Ανέφερε τη βαθιά ευγνωμοσύνη του για τον Σωτήρα και την κυρίαρχη επιθυμία του να Τον ακολουθήσει. Η διδασκαλία Του ήταν μία πρόσκληση προς το Άγιο Πνεύμα να καταθέσει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. Και το Πνεύμα που αισθάνθηκα σε αυτό το μάθημα εμβάθυνε την πίστη μου και αύξησε την αγάπη και την εκτίμησή μου για τον Σωτήρα. Η επιρροή αυτού του δασκάλου με συνοδεύει σε όλη μου τη ζωή. Όπως ειπώθηκε για έναν άλλο δάσκαλο: «Θα μπορούσαμε να ζεστάνουμε τα χέρια μας με τη φωτιά της πίστης του».

Συμπέρασμα

Στα σπίτια μας και στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας, καθώς εστιάζουμε στον Ιησού Χριστό, διδάσκουμε τη διδαχή Του και μαθαίνουμε επιμελώς, προσκαλούμε το Άγιο Πνεύμα να εμβαθύνει την πίστη μας στον Ιησού Χριστό και να μας βοηθήσει να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον, που είναι ο στόχος κάθε διδασκαλίας και μάθησης του Ευαγγελίου.

Είμαι ευγνώμων για τους διδασκάλους στη ζωή μου, από τους καλούς γονείς και τους τοπικούς ηγέτες και διδασκάλους μέχρι τους άνδρες και τις γυναίκες που έχουν κληθεί να διδάξουν και να καταθέσουν μαρτυρία από αυτόν τον άμβωνα, οι οποίοι μας βοηθούν να γνωρίσουμε και να ακολουθήσουμε τον Ιησού Χριστό. Και είμαι ευγνώμων για το Άγιο Πνεύμα, τον τέλειο Διδάσκαλο. Μέσω του Αγίου Πνεύματος γνωρίζω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μάς αγαπά και έχει ένα τέλειο σχέδιο για εμάς, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής του κόσμου και ότι το Ευαγγέλιο και η Εκκλησία Του έχουν αποκατασταθεί. Με ευγνωμοσύνη καταθέτω μαρτυρία για αυτά, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.